

Bielsko-Biała, 13 marca 2023 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Warszawie**

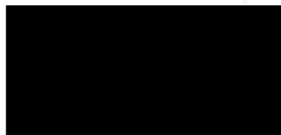
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

za pośrednictwem:

Sejmiku Województwa Mazowieckiego

pl. Bankowy 3/5
00-142 Warszawa

Skarżący:



reprezentowana przez:

radcę prawnego Marka Płonkę

pod adresem dla doręczeń:

Marek Płonka i Wspólnicy sp. k., ul. Kołłątaja 14/5, 43-300 Bielsko-Biała

adres poczty elektronicznej pełnomocnika: sadowe@kancelaria-mp.pl;

telefon pełnomocnika do kontaktu z sądem: 509730623

Organ:

Sejmik Województwa Mazowieckiego

pl. Bankowy 3/5
00-142 Warszawa

Skarga

na uchwałę Sejmiku Województwa Mazowieckiego

nr 115/20 z dnia 8 września 2020 r. w sprawie programu ochrony powietrza dla stref w województwie mazowieckim, w których zostały przekroczone poziomy dopuszczalne i docelowe substancji w powietrzu

Działając w imieniu Skarżącego, na podstawie pełnomocnictwa (w załączeniu), niniejszym, na podstawie art. 50 § 2 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami



SEKRETARIAT@KANCELARIA-MP.PL
WWW.KANCELARIA-MP.PL



UL. KOŁŁĄTAJA 14/5
BIELSKO-BIAŁA 43-300
+48 33 496 10 66



NUMER NIP 5472109563
NUMER KRS 0000334779



UL. ŻELAZNA 17D LOK. 26
KATOWICE 40-851

administracyjnymi (t.j. Dz. U. 2019 poz. 2325), dalej jako p.p.s.a., w zw. z art. 90 ust. 1 Ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. 2020 poz. 1668), dalej jako ustawa o samorządzie województwa, zaskarżam Uchwałę nr 115/20 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2020 r. w sprawie programu ochrony powietrza dla stref w województwie mazowieckim, w których zostały przekroczone poziomy dopuszczalne i docelowe substancji w powietrzu, (dalej jako **Zaskarżona Uchwała**) **w części**, tj. w zakresie:

- 1) w jakim załącznik nr 7 do Zaskarżonej uchwały (dalej jako **Załącznik**), tj. „Zakres i rodzaj działań krótkoterminowych oraz sposób postępowania w przypadku ryzyka przekroczenia poziomu alarmowego, informowania, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu”, wprowadza w określonych sytuacjach zakaz korzystania z instalacji do spalania biomasy drzewnej (kominków, piecyków kominkowych, piecyków ozdobnych¹), jeżeli nie stanowią one jedyne źródła ogrzewania lub gdy do lokalu nie jest dostarczana energia elektryczna wskutek awarii – **tj. w zakresie punktu 1.1. – 1.4. Załącznika 7, w części w której wprowadza wskazane powyżej zakazy. Wskazane zakazy znajdują się na stronach 780 – 797 Zaskarżonej Uchwały.**

- 2) §18 Zaskarżonej Uchwały, zgodnie z którym Podmioty korzystające ze środowiska oraz osoby fizyczne niebędące podmiotami korzystającymi ze środowiska, działające na terenie stref: mazowieckiej, aglomeracja warszawska, miasto Płock i miasto Radom, są zobowiązane do podejmowania działań określonych w harmonogramie realizacji działań naprawczych zawartym w załączniku nr 5 do uchwały **oraz do podejmowania działań krótkoterminowych określonych w załączniku nr 7 do uchwały, w zakresie w jakim wskazany przepis zobowiązuje osoby fizyczne do realizacji działań krótkoterminowych zawartych w załączniku nr 7 do uchwały, które polegają na zakazie korzystania z instalacji do spalania biomasy drzewnej (kominków, piecyków kominkowych, piecyków ozdobnych²), jeżeli nie stanowią one jedyne źródła ogrzewania lub gdy do lokalu nie jest dostarczana energia elektryczna wskutek awarii.**

¹ W rozumieniu §2 pkt 3 uchwały nr 162/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa mazowieckiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 27 października 2017 r. poz. 9600)

² W rozumieniu §2 pkt 3 uchwały nr 162/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa mazowieckiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 27 października 2017 r. poz. 9600)

Zaskarżonej Uchwale w zaskarżonej części zarzucam naruszenie przepisów prawa materialnego i pozostawanie w sprzeczności z:

- I. art. 31 ust. 3 Konstytucji RP z zw. z art. 91 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (dalej p.o.ś.) – w zakresie w jakim Zaskarżona Uchwała, ogranicza prawo własności, poprzez wprowadzenie zakaz korzystania z instalacji do spalania biomasy drzewnej (kominków, piecyków kominkowych, piecyków ozdobnych), gdzie wskazany zakaz nie został nałożony w drodze ustawy, a zatem przy braku zachowania wymogu ze wskazanej normy art. 31 ust 3 Konstytucji, lecz w drodze aktu prawa miejscowego;
- II. art. 31 ust 3 Konstytucji RP w zw. z art. 91 p.o.ś. – poprzez ograniczenie prawa własności właścicieli instalacji do spalania biomasy drzewnej (kominków, piecyków kominkowych, piecyków ozdobnych), poprzez wprowadzenie zakazu korzystania ze wskazanych urządzeń, gdzie samo ograniczenie nie jest konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób jest tym samym w sposób sprzeczny z wynikającą ze wskazanego przepisu zasadą proporcjonalności;
- III. art. 31 ust 3 Konstytucji RP w zw. z art. 64 ust 3 Konstytucji RP w zw. z art. 91 p.o.ś. - poprzez ograniczenie prawa własności w sposób naruszający istoty wolności i podstawowych praw składających się na treść prawa własności (korzystanie z rzeczy) i uniemożliwienie realizowania przez prawo własności swoich funkcji;
- IV. art. 7 Konstytucji RP w zw. z art. 31 ust 3 Konstytucji RP oraz w zw. z art. 64 ust 3 Konstytucji RP w zw. z art. 91 p.o.ś. poprzez naruszenie zasady praworządności ograniczając prawo własności w sposób sprzeczny z prawem – w drodze aktu prawa miejscowego przekraczając delegację ustawową oraz w sposób sprzeczny z zasadą proporcjonalności;
- V. art. 140 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (dalej k.c.) w zw. z art. 91 p.o.ś. - Poprzez ograniczenie prawa własności w sposób sprzeczny z prawem – w drodze aktu prawa miejscowego przekraczając delegację ustawową oraz w sposób sprzeczny z zasadą proporcjonalności;
- VI. art. 15 ust 6 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. U. UE. L. z 2018 r. Nr 328, str. 82 z późn. zm.) w zw. z art. 133 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o

odnawialnych źródłach energii oraz w zw. z art. 91 POŚ poprzez niezastosowanie tej normy i przyjęcie odrębnej strategii mimo dyspozycji wprost skierowanej do wszystkich państw członkowskich wskazującej, iż państwa członkowskie mają promować stosowanie systemów i urządzeń grzewczych i chłodniczych, wykorzystujących odnawialne źródła energii, do których zalicza się biomasa drzewna, prowadzących do znaczącej redukcji zużycia energii;

- VII. art. 18 ust. 6 Dyrektywy w zw. z art. 91 POŚ poprzez podjęcie Zaskarżonej Uchwały o treści sprzecznej ze stosowną normą, oraz dezinformacje obywateli poprzez wprowadzenie nieuzasadnionego i nieproporcjonalnego zakazu eksploatacji kominków i miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwa stałe, gdzie wskazany przepis Dyrektywy jasno wskazuje, iż państwa członkowskie przy udziale władz lokalnych i regionalnych opracowują odpowiednie programy informacyjne, programy zwiększania świadomości, programy doradcze lub szkoleniowe, aby informować obywateli o korzyściach i rozwiązaniach praktycznych związanych z rozwojem i wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę o:

- I. stwierdzenie nieważności Zaskarżonej Uchwały w zaskarżonym zakresie;
- II. zasądzenie od organu na rzecz skarżącego zwrotu kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych;

Nadto, na podstawie art. 106 § 3 p.p.s.a. wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów:

1. Sprawozdania: Przeprowadzenie badań emisji dla wkładu kominkowego w rzeczywistych warunkach eksploatacji z dnia 31 marca 2021 r. Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla;
2. Opinii dr hab. inż. Roberta Kubica: Raport z badań pomiarów emisji miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na drewno;

- oba powyższe dla wykazania faktów: i) znikomej emisji kominków, pieców, kotłów i innych miejscowych ogrzewaczy na paliwa stałe, zgodnych z wymogami ekoprojektu, ii) niedokonywania przez powyższe urządzenia zanieczyszczenia środowiska, iii) nieemitowania przez te urządzenia benzo(a)pirenu.